

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8953/2023
01.08.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, Добриле Страјина, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца Града Ваљева, кога заступа ЗП Града Ваљева, против туженог Атлетског клуба „Металац“ Ваљево, чији је пуномоћник Бранко Ивковић, адвокат из ..., ради утврђења раскида уговора и предаје у државину, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5591/22 од 17.11.2022. године, у седници одржаној 01.08.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5591/22 од 17.11.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5591/22 од 17.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П 1827/19 од 20.10.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је раскинут уговор о давању на коришћење неизграђеног градског грађевинског земљишта у државној својини кп.бр. .. КО Дивчибаре у површини од 0.33,15 ха без накнаде закљученог између ЈП „Дирекције за урбанизам, грађевинско земљиште, путеве и изградњу Ваљева“ чији је правни следбеник Град Ваљево и Атлетског клуба „Металац“ и овереног пред Општинским судом у Ваљеву Ов бр.1410/2000 од 13.10.2000. године што је тужени дужан признати као неоснован, ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тужилац тражио да се дозволи брисање промена спроведених по напред наведеном уговору у катастарском оперативном упису права својине кп.бр. .. КО Дивчибаре у корист Града Ваљева као неоснован, ставом трећим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужени обавезе да му преда у својину и државину напред наведену парцелу у површини од

0,28,87 ха или исплати новчану противвредност наведене парцеле у износу од 4.668.270,00 динара као неоснован, ставом петим изреке обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове поступка у износу од 141.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5591/22 од 17.11.2022. године, одбијена је жалба тужиоца, као неоснована и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/2011 ... 10/2023), Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана, с обзиром да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Правноснажном пресудом одбијен је тужбени захтев тужиоца да се утврди раскид уговора са туженим и да се обавезе тужени да тужиоцу преда у својину и државину означену катастарску парцелу или му исплати новчану противвредност исте. Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, јер се ради о парници ради утврђења, предаје и исплате у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права, зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају. Поред тога, ревизија тужиоца је изјављена и због битне повреде поступка, што не може бити разлог за изјављивање посебне ревизије. Зато нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, па је у складу с тим одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 19.12.2019. године, а износ новчаног потраживања који ревизијом се побија је 4.668.279,00 динара (39.723,41 евра у динарској противвредности по курсу НБС на дан подношења тужбе 1 евро = 117,5196 динара).

С обзиром на то да се у овом случају ради о имовинско-правном спору који се односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора очигледно не прелази имовинску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је ревизија тужиоца недозвољена.

Са напред наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као и ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**